

THE EUROPEANS DISCOVERY OF XINA POMPEU FABRA UNIVERSITY BARCELONA

LA XINA QUE ELS EUROPEUS VAN DESCOBRIR: LA DINASTIA MING LLIBRES, BIBLIOTEQUES I LLIBRERIES

Mentrestant, a la Xina, les centenes de milers de candidats als exàmens necessitaven centenes **de milers de còpies dels clàssics i altres texts que eren temes d'examen. Aquests els imprimia l'estat i els distribuïen a les escoles, però també hi havia editors comercials** que, com imprimien per benefici, responien amb molta rapidesa a la cada vegada més variada demanda dels clients. Si tenim present la importància dels exàmens a Fujian, no és sorprenent que les majors **concentracions d'editorials es trobessin a una comarca d'aquesta província, Jianyang, en què** abundava el bambú emprat per a la fabricació de paper. De Jianyang provenien la major part del que avui anomenariem llibres de tapa blanda, publicats en paper barat i venuts a preus ben baixos. Rada i Ricci es van sorprendre pel baix preu dels llibres. Els editors comercials no es limitaven als clàssics; també publicaven diccionaris, novel·les històriques, arguments teatrals, geografies, texts mèdics, enciclopèdies, llibres escolars, texts religiosos, texts militars, llibres sobre pediatria i fins i tot llibres sobre somnis.

Alguns d'aquests llibres acabaven en biblioteques privades, que havien sigut importants des dels temps dels Song. Les famílies riques i erudites podien albergar biblioteques amb milers de volums. Però els llibres també es venien al públic general, i la xifra de volums publicats va augmentar durant el segle XVI, just quan els nostres viatgers arribaven a la Xina. Per això Rada i Ricci van poder comprar tants llibres. Alguns llibres xinesos van arribar a Europa cap a mitjans **del segle XVI. Són esmentats per primera vegada a un llibre publicat l'any 1550, que diu que el rei de Portugal havia ofert un llibre xinès al papa.** A la dècada de 1570 ja es podien trobar llibres xinesos a moltes biblioteques europees: Montaigne en va veure un a la Biblioteca Vaticana, els portuguesos n'enviaven alguns a Lisboa i el rei d'Espanya en tenia uns quants a la biblioteca d'El Escorial.

Hi havia llibreries a totes les ciutats. Algunes eren llibreries generals, com als temps dels Yuan, i algunes eren negocis ben assentats que anunciaven el nom del botiguer i les seves **especialitats. En aquest cas, podem veure que aquesta llibreria és etiquetada com a "Jiajing Tang" i que s'especialitza en Poesia antiga i moderna.** Les llibreries inspiraran grans meravelles als viatgers europeus, que només estaven acostumats a veure llibres a les biblioteques, no pas a botigues urbanes.

Els erudits podien ser vistos per tot arreu a la ciutat on tenien les seves oficines. D'acord amb la "norma anti-corrupció", no podien servir a la comarca on havien nascut, i els seus càrrecs canviaven cada tres o nou anys. Sempre anaven d'un lloc a un altre, amb els seus barrets característics i els seus ajudants davant i darrera seu.

Per a garantir la mobilitat, els Ming van continuar amb el sistema postal Yuan i el van expandir, proveint mil set-centes estacions a rutes de servei, que sumaven vuitanta-quatre mil kilòmetres. **L'objectiu del sistema era agilitzar les comunicacions governamentals, però els oficials i les ambaixades tributàries també se'n podien servir.** Tots els viatgers europeus des de Marco Polo fins als jesuïtes les van utilitzar al viatjar.

Quan els europeus van arribar a la Xina al segle XVI, provenien de societats a les quals el poder residia majoritàriament a les mans del clergat i els aristòcrates. La funció pública Ming suposava un fort contrast i el model meritocràtic de la societat va provocar sorpresa i admiració a tots els viatgers europeus que la van conèixer. Els relats dels viatgers sobre aquest model provocarà **turmentes d'interès als cercles intel·lectuals i polítics d'Europa.** Cap a la fi del segle XVII, l'estil de govern xinès ja era un tema candent per als filòsofs europeus.

En la ment dels europeus educats, els estudiosos xinesos, encarnats aquí a Confuci, mostren el seu poder i dignitat vestits amb vestit cerimonial i governant sobre un món de biblioteques ben apilades.